

[Nauerby]

ændret i snart det ene og snart det andet omkring arbejdsformidlingen, så brugerne af dette såkaldte serviceorgan føler sig fremmede over for den enorme papiradministration, der foregår i arbejdsformidlingen. Jo længere væk den kommer fra den enkelte bruger, jo mere fremmed vil den være, hvad der også er taget højde for her, idet man ikke ønsker at centralisere den yderligere. Det er min opfattelse – og den deler jeg vist med store dele af dem, der bruger arbejdsformidlingen – at vor arbejdsformidling ikke virker tilfredsstillende, og de beregninger og statistikker, vi får fra formidlingen, er meget unøjagtige.

Jeg har ingen tiltro til, at denne ændring vil hjælpe. Anvisningen ville bedre kunne foregå i fagforeningerne, hvad der også ved lov i år er blevet givet mulighed for i begrænset udstrækning.

Vedrørende det andet område i lovforslaget, forlængelse af den såkaldte 26 ugers regel, er det beklageligt, at det skal være nødvendigt med en ændring her. Men grunden er en helt forfejlet økonomisk politik med et alt for højt omkostningsniveau, både på det private arbejdsmarked og på de offentlige udgifter, som har til følge, at bl. a. lønmodtagerne skal betale en alt for høj skat, det være sig punktafgifter, moms eller indkomstskat. Det er urimeligt at lægge afgifter – her tænker jeg på indkomstskat og moms o. lign. – på et produkt – og med produktet mener jeg arbejdskraft – der er svært at afsætte. Det er svært at skaffe beskæftigelse til alle dem, der i dag har meldt sig på arbejdsmarkedet. Derfor mener vi, det ikke kan være rigtigt, at man stadig væk pålægger dem større og større byrder i form af afgifter og skatter; dermed skal de jo også kræve endnu større lønninger.

Vi er nok ikke uenige om, at vi mangler en større produktion, dersom vi vil beholde vores levestandard og det sociale velfærdssamfund, vi har. Jobtilbudsordningen for de langtidsledige har vist sig ikke at fungere så godt som regnet med fra regeringens side; også i dette tilfælde skulle regeringen have lyttet til fremskridtspartiet. Jeg vil henvise til, hvad vi har udtalt ved tidligere behandling af dette lovforslag om 26 ugers reglen.

Jeg vil gerne til sidst stille et par spørgsmål til arbejdsministeren. Hvilke økonomiske konsekvenser vil den i forslaget foreslåede omnormering af personale inden for arbejds-

formidlingen til nye stillingsbetegnelser koste? Hvor mange nyansættelser vil lovforslaget betyde, og hvad vil det koste? Skal de langtidsledige, der er over 60 år og falder for 26 ugers reglen, tvinges til at gå på efterløn? Hvor sikre er de tal, der er oplyst i bemærkningerne, med hensyn til antallet af personer, der vil blive berørt af lovforslaget? Hvad er de nyeste tal, vi har? For vi har jo set forskellige tal.

Holm (V):

De foreslåede ændringer i lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m. v. omfatter denne gang to forhold, den såkaldte regionalisering og en midlertidig moratorieordning for retten til dagpenge.

Spørgsmålet om regionalisering har, som den foregående ordfører var inde på, tidligere været til behandling. Det foreliggende forslag betyder, at der vil ske en mindre grad af centralisering end den, der var forudsat ved den udformning, loven fik efter gennemførelsen af kommunalreformen, og jeg hilser denne ændrede holdning velkommen. Det er nok noget, vi har erfaret i den tid, kommunalreformen har fungeret, at vi ikke nødvendigvis behøver at følge strukturen i alle detaljer. Med denne mere decentrale opbygning af arbejdsformidlingen håber og forventer jeg, at vi får en bedre og smidigere arbejdsgang, og at det vil betyde en mindre bureaukratisering. Det er klart, at en række afgørelser må træffes på chefniveau.

Med moratorieordningen sker der en forlængelse af retten til dagpenge, og det kommer ikke bag på os. Det blev nævnt allerede ved gennemførelsen af jobtilbudsordningen i sidste samling, at en sådan forlængelse kunne blive nødvendig. Jobtilbudsordningen, som jeg i modsætning til den foregående ordfører vil betegne som en af de væsentligste nydannelser i lovgivningen om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring, ser ud til at virke bedre end ventet. Med moratorieordningen bliver der mulighed for en smidigere indkøring, således at vi ikke, når vi passerer den 1. januar, skal placere en lang række mennesker i job, hvorved vi ville løbe en risiko for at få placeret mennesker i kommunale job, fordi januar kvartal traditionelt ikke er det bedste kvartal beskæftigelsesmæssigt. Ved at udskyde tilbudsgivningen til se-